

Kresby Josefa Bulanta v nové jihlavské galerii.

Haló noviny, roč. 11, č. 75, 2001, str. 10

Autor: Jan Dočekal

M & K Galerie v Jihlavě, která si podnětným výstavním programem již dávno získala dobré jméno, vstoupila do nového století otevřením dalších výstavních prostor. Nacházejí se v adaptovaném domě se středověkými základy při historických městských hradbách. První výstava v nové galerii přináší výběr pastelů a monochromních kreseb z tvorby předního jihlavského malíře Josefa Bulanta (78).

Převážná část motivů, ve kterých Bulant našel dávno zalíbení, se nachází v Jihlavě nebo v jejím nejbližším okolí. Do umělcovy duše vstoupila tichá starosvětská zákoutí s vegetací a se stopami lidské existence. Bulant se po akademických uměleckých studiích (1949 - 1953) poměrně rychle vyvinul k osobitému stylu, který je svéráznou syntézou lyrického realismu s prvky kubismu a lehké snové obrazotvornosti. Ve všech tvůrčích disciplínách, které pěstuje - kresba, malba, grafika - je příkladem naprosto dokonalého souladného uplatňování technického kresbeného a koloristického mistrovství a výrazově nad ním stojících emocí. První je projevem řemeslné zdatnosti, druhé vitality a citovosti. Při pozorování Bulantových děl si znovu uvědomujeme, jak obojí je stejně důležité, a jak jedno bez druhého je zbaveno atributů opravdového umění. Na základě pocitu nelze nastartovat letadlo, nejdřív je nutné vědět, jak funguje. Stejně tak není možné, aby malíř projevoval citová pohnutí bez znalosti technických výtvarných prostředků, jimiž je možné takováto pohnutí vyjevit. Souvisí to dokonce s uměleckou svobodou. Umělec ji může dosáhnout pouze tehdy, osvobodí-li se od zátěže techniky, což lze pouze cestou jejího naprostého ovládnutí. V některých ze starších Bulantových pastelů cítíme ohlas lyrizujícího kubismu Bohdana Laciny a v jiných příklon k lyrické imaginaci Josefa Šímy. Na otázku, kam směřuje současné výtvarné umění, Bulant odpovídá s úsměvem: „Směr vyznačili před téměř sto lety Pablo Picasso a Paul Klee. Od nich všichni opisujeme.“ A vážně dodává: „Současnému umění ale nerozumím. Pojem postmoderní moderna mi připadá naprosto nesmyslný, stejně tak jako současná minulost. Vidím v tom bezradnost a ztrátu soudnosti.“ Výstava je přístupná do prvního týdne v dubnu.